

Sămănătorul

Redactor responsabil:
Dr. Enea Popa

Redacția: Piața Regele Ferdinand 55
Administrația: Piața Regele Ferdinand 56

FOAIE CULTURALĂ-POLITICĂ

Apare la 5, 15 și 25 a fiecărei luni
sub conducerea unui comitet

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe anul întreg 120 Lei
Pe jumătate an 60 Lei
Pe trei luni 30 Lei

Cartea

În ziare și reviste citim adeseori, că la noi, Românii, nici chiar scriitorii cei mai de frunte, nici chiar scriitorii cei mai străluciți nu pot să-și asigure traiul de toate zilele numai din câștigul dobândit din vânzarea cărților scrise în multe ceasuri de neodihnă și frământare a sufletului și a minții.

Nici cei mai aleși scriitori ai noștri nu pot trăi numai de pe urma scrisului lor, căci în sânul poporului nostru se citește foarte puțin, ba aproape nu se citește nimic, afară doar de ziare. Din cari, iarăși, cei mai mulți citeșc numai știrile mai senzaționale și publicațiile de pe pagina ultimă. Cărți, cari cuprind hrană sănătoasă pentru mintea, sufletul și mintea omului, nu se prea citesc. Pe mărta de aceasta nu-și cam cheltuiesc oamenii banii. Nici chiar cei cu școală mai multă, așa zisii intelectuali (cărturari) nu se prea îndură să jertfească, măcar cât de rar, câte ceva din agoniseala lor (la mulți destul de mare) pentru câte o carte, pentru unele cărți cari nu pot lipsi, cari n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui cărturar.

Nu se citește nici în lumea meșteșugarilor, nici într'a țărănilor știutori de carte. Toată lumea se cam mulțumește cu ce a învățat, de silă, pe băncile școlai. Cei mai mulți uită repede și puțină carte învățată în cei câțiva ani de școală, așa că pentru foarte mulți cei câțiva ani de școală au fost, poate, mai mult o nenorocire, decât o binefacere. Cei mai mulți, apoi frecventează școala numai pentru a-și câștiga o diplomă, de care să se folosească în viață, vai!, în foarte multe cazuri, numai în paguba și spre nenorocirea acelor cari ajung pe mâinile lor.

Nu este de ajuns ce învață omul pe băncile școlai. Și omul nu trebuie atâta să știe ce este scris în carte, ci mai cu seamă trebuie să știe ce să facă în viață, cum să se poarte în viața de toate zilele, să învețe cum să judece lucrurile, întâmplările și oamenii. Iar pentru ca să ajungi aici, trebuie să citești mereu, toată viața, trebuie să cauți mereu hrana bună așe-

zată în că.ți de mințile luminate, de sufletele mari, de inimile calde. Școala nu-ți poate da niciodată atâta învățatură câtă îți trebuie în viață, ci poate, cel mult, să deștepte în sufletul omului dorința, dragostea de carte, râvna de-a învăța mereu și după ce ai părăsit băncile școlai.

Avem lipsă mare de carte, de învățatură, mai ales azi, când trăim vremea așa zisei democrații, când fiecare cetățean ia parte la conducerea treburilor obștești, la con-

ducerea vieții de stat. Numai așa vom putea ajunge la o mai bună și cuminte conducere a treburilor țării, dacă fiecare cetățean se va strădui să-și câștige cât de multă învățatură, dacă fiecare cetățean va purta în sufletul său o mare dragoste de carte. Cartea, învățatura cea bună din cărți trebuie să fie merrindea de toate zilele a minții, a sufletului și a inimei noastre. Cărțile cari luminează toate laturile vieții noastre să fie tovarășii noștri de viață cei mai buni.

Ceeace trebuie să știe sătenii

În câteva comune din județ consiliile comunale au fost dizolvate, în urma cărui fapt conducerea comunelor respective s'a încredințat comisiilor interimare.

Trebuie să se știe hotărât, că comisiile interimare vor dăinui numai până la votarea noii legi administrative, care în foarte scurtă vreme se va aduce înaintea Parlamentului. Îndată după votarea acestei legi se vor face alegeri comunale, sătenii fiind liberi să-și aleagă de primar și consilieri pe oamenii, pe cari îi cred și-i știu mai potriviți pentru aceste slujbe.

Rugăm cu toată căldura pe iubiții noștri prieteni de la sate, să steie cu toții stânși uniți în jurul steagului sub care au luptat și sub care cu toții trebuie să muncim și de azi încolo pentru înaintarea țării. Măruntelii neajudegeri cari se ivesc, ici-colea, să nu ducă nicăieri la desbinare, căci ar fi mare, grozav de mare păcat să nu păzim cu sfințenie și tărie ceea ce am dobândit cu atâta trudă și jertfă.

Să ne dăm bine seama, că oamenii vechiului regim ne pândesc din toate colțurile și lucrează din toate puterile și cu toate apucăturile să ne doboare la pământ.

Sfaturi despre creșterea copiilor

de Artur Gorovel.

Fiind cel mai bătrân în satul lui, moș Ion Careja se credea în drept să-și dojenească consătenii, iar ei se credeau în drept să-i ceară sfaturi, la toate nevoile lor, și-i ascultau vorba cu smerenie.

Intr-o zi se zvonise în sat despre o mare nenorocire: casa unui om nevoiaș arse de istov, de rămăsese bietul om sărac lipit pământului, și asta numai din pricina unui copil al lui, care-i dăduse foc casei.

Copilul acela nu făcuse asta din pricepere, ori din răutate, ci numai din pricina că jucându-se cu foc, în jurul casei, a scăpat un cărbune în niște paie de sub șopron, și cât ai fuma o țigară, s'a topit toată gospodăria săteanului.

Atunci moș Ion a avut de spus și el câteva vorbe.

— Oameni buni, a zis moș Ion, mare păcat facem noi, nu știm să ne creștem copiii. Eu, vă spun drept, de mulțori când trec prin sat și dau cu ochii de unii copii, îmi întorc capul în altă parte, să nu-i mai văd, și bătrân cum sunt, lăcrămez de durere, și parcă mi-i rușine de mine însumi. Iacă, mai zilele trecute, când venise comisia pentru recrutare, îmi venia să cad din picioare, din pricina diavoililor acestora cari ni-au făcut satul de răs. Inchipuți-vă, d-voastră, ce au văzut membrii comisiei, pe ulița satului nostru: zice, doispereze băeți și fete mai mult gol decât îmbrăcați, stăteau în mijlocul satului, parcă anume ca să fie văzuți; și erau murdari, încât și porcii s'ar fi rușinat de murdăria lor; și când au trecut trăsurile pe lângă dâșii, s'au luat la goană după ele, se aținau în coada trăsurilor, iar cei din urmă răcneau ca niște ieșiți din fire. Mai încolo s'au oprit cu toții, și au început a face niște sălbătăcii ne mai pomenite; unii aruncau cu pietre în ceșcuțele de pe stâlpii telegrafului, și le sfărâmau, alții se urcau în pomii de pe marginea șoselei și rupeau crengi, alții aruncau cu pietre în păsările din curtea lui Matei Chirilă, mă rog, era curtea ne mai pomenit. În vremea asta treceau la școală câțiva copii cuminiți, curat îmbrăcați și cuviincioși, de-ți era mai mare dragul să te uiți la dâșii, și răii s'au legat de dâșii, și cu mare greu au scăpat, bieții copii, de purtarea nesperte și nemurdăriți cu pătarea ticăloșilor. Acești copii răi, nu au nici-o creștere. Noi ni închipuim că dacă ni-a dat Dumnezeu un copil, ori doi, ori și mai mulți, datorita noastră este numai să li dăm o țoală ca să-și acopere golițunea, și un dărab de mămăligă să-și astâmpere foamea, și încolo numai avem nici-o datorie față de dâșii. Ni închipuim că trebuie să ni lăsăm odraslele în grija lui Dumnezeu. Cu asta păcătuim tare poți să faci din ea tot ce vrei. Ce nu poți face din ceară? Poți să faci o cruce de pus pe pieptul mortului, poți să faci o lumânare de dus la biserică, iar dacă ești o leacă meșter, poți să faci un chip din ceară; poți să faci un chip de inger, dar poți să faci și un chip de bou,

ori de măgar, și poți să faci un chip de drac. Tocmai așa putem face noi din copiii noștri: ori scoatem din ei oameni folositori omenirei, ori scoatem niște boi, niște soți, și chiar niște draci.

Badea Toader, care nu uitase dojana lui moș Ion, sare de colo, și-i zice: mult. Copilul, oameni buni, este în mâinile noastre ca un bulgăre de ceară;

— Moș Ioane, nu-ți fie cu supărare, dar eu gândesc că nu prea ai dreptate. Dacă Dumnezeu va vroi ca copilul meu să fie un om de seamă, va fi, iar dacă va vroi să fie un ticălos, de-aș umbla eu creștetul pe pământ, n'am să pot să-l îndrept. Contra voinții lui Dumnezeu noi nu ne putem pune, și tot de la d-ta am auzit că nici un fir de păr nu se mișcă fără știrea și voința lui Dumnezeu.

Cei cari ascultau, credeau că badea Toader l-a încurcat pe moș Ion, dar el a răspuns așa:

— Bade Toader, am spus eu vorba aceea, pentru că este adevărat așa, dar eu acuma văd că d-ta nu i-ai înțeles tâlcul. Pentru asta trebuie să spun mai multe vorbe, ca să mă înțelegi pe deplin. Ai văzut, d-ta bade Toader, pomii cari i-a sădit Neculai Ichim? I-ai văzut, că doar trăești aici în sat cu noi. Când a sădit el pueții, toți erau la fel, tot una de mărișori, toți drepti ca lumânarea, mă rog, pueți cumpărați dela o pepinieră condusă de un om cinstit. Ichim, însă, nu prea știa rostul pomăritului: el se gândea mai mult la banii ce avea să-i câștige din vânzarea roadelor, și după ce a sădit pueții, i-a lăsat în voia Domnului. Și au început să crească pomii fără nici-o socoteală: ici o ramură lungă, dincolo un ciotișor întortochiat, de au ieșit niște pomi ca vai de ei, strâmbi, suciți, cari n'au mai dat rod cum se cade. Din cincizeci de meri cât a sădit el, n'a ieșit unul ca lumea, ba încă toți s'au îmbolnăvit, au crăpat, li se scutura frunza la mijlocul verei, și acuma vezi că și lui Ichim singur i scârbă să se uite la livada lui. Dar dacă te uiți la pomii lui Tudurachi Mazilu, zici d-ta că se potrivește cu ai lui Ichim? Ce mândreață de livadă! Și doar Mazilu tot odată a pus pomii lui ca și Ichim, și tot dela aceea școală de pomi i-a adus. Dar pentru ce ai lui Mazilu sunt așa de frumoși și-i dau atâta folos? Pentru că Mazilu a știut să-și crească pomii. El, când i-a sădit, nu i-a lăsat să crească așa cum apucau ei; îl vedea pe Mazilu cu o custură în mână, umblând dela pom la pom, și tîind din crențăritul care nu creștea bine, după cum văzuse el în carte, și-l vedea legând ramurile care se strâmbau, punându-li proptele, mă rog, ce să-ți mai înșir eu, că d-ta ai văzut cu ochii, cum și-a îngrijit pomii, cum i-a crescut. Asta-i una. Acum uită-te la vacile boerului și la vacile satului. Care-s mai frumoase și care dau mai mult lapte? Ale boerului. Și pentru ce? Apoi d-ta știi că vacile noastre le ținem cum dă Dum-

nezeu. Chiar dacă le dăm la un taur de soiu, dar vițelul rămâne prizărit, pentru că n'are nici-o îngrijire; noi nu secelăm vitele, nu le hrănim la vreme și cum s'ar conveni. Apoi, bade Toadere, dacă un pom și dacă un vițel trebuie să fie crescut bine, pentru că să fie folositor, cum să ne închipuim noi că poate să fie altfel pentru un om! După cum trebuie să știi să crești un pom și o vită, mai presus trebuie să știi să-ți crești un copil. Cam ce însemnează să crești un copil, nu-i mare lucru de priceput. Copilul este ca o miță; dacă o leși în voia ei se strâmbă, se sucește; copilul dacă nu-l priveghezi, prinde apucături rele, și cu ele rămâne toată viața. D-ta știi, ca și mine, că dacă vine copilul acasă cu o ceapă smulsă din grădina altuia, ori cu un măr furat din livada altuia, părinții lui, în loc să-i tragă o bătaie și să-l învețe că nu trebuie să fure, ei socotesc că copilul lor este foarte isteț și răd de fapta lui. Dar asta-i rău, rău de tot, pentru că cine fură azi un ou, mâine fură un bou, și copilul acesta care umblă pândind ca să șteargă lucrul altuia, are apucături tâlhărești, și mare lucru să nu-și facă și el o parte de viață în pușcărie. Sunt dator să-mi hrănesc copilul și să-l îmbrac, dar față cu el, mai am și o datorie foarte sfântă: trebuie să-i dau creștere bună.

Badea Toader găsește și aici de răspuns lui moș Ion.

— Moș Ioane, înțeleg eu ce vrei să spui d-ta, și nu-i rău cum zici, dar mi se pare că ne certi niște lucruri pe care noi sătenii nu suntem în stare să le facem. Să dăm creștere bună copiilor noștri, nu-i treabă așa ușoară. Aud că pe la orașe vin anume profesoare de prin țări sărăne ca să deie creștere copiilor târgoveților; d'apoi noi nu avem averi ca să plătim defari pentru creșterea copiilor. Cum crezi d-ta că aș putea eu, ori nevasta mea, să mă țin toată ziua de poalele copilului, ca să-l priveghez la fiecare pas să nu cumva să crească strâmb ca miță copacului? Atunci ar trebui să nu mai fac altceva pe lume, și după cum ciobanul se ține de oile lui, să fiu și eu cu ochii numai asupra copilului.

Moș Ion îi răspunde așa:

— Iaca n'ai dreptate, bade Toadere, pentru că iar nu m'ai înțeles. Dar ce însemnează, măi omule, să-ți crești bine copiii? Crez că prin vorba asta eu am înțeles să te indemn să te ții de călcăile lor? Nu, bre omule. Dacă d-ta ții învăța copilul ca în fiecare dimineață, când iese din culcuș mai întâi să se spele curat, să se pieptene frumos, să vie să-ți sărute mâna dumată și mamei lui, să zică bună dimineața fraților și surorilor, să se închine smerit înaintea icoanelor, dacă ai în casă, și dacă-i copil de școală, să plece cuminte, fără să bulgărească pe alți copii, fără să se anine de gardurile oamenilor, fără să facă năzbătiile de pe lume; dacă-l vei învăța să nu ia în râs pe cei bătrâni, ci să-i respecte precum să respecte și avutul altuia, dacă-i vei da astfel de învățături bune, se cheamă că i-ai dat o creștere bună. Pentru asta n'ai nevoie să te ții de pașii lui, precum zici d-ta; pildă să-i dai d-ta, bade Toadere, căci știi vorba bătrânească: „capra sare masa, iada sare casa”. Copilul face tot cecece a văzut la părinții lui. Dacă el te va vedea pe d-ta că vii ureori dela cărciuma cu chef, și când vii acasă te apuci la cearță cu nevasta, și înjuri ca la ușa corfului; dacă te-o vedea că trecând pe drum, rupi pomii de pe marginea șoselei, și când treci pe lângă un lan de porumb,

te cobori din căruță și rupi la porumb ca din munca d-tale, cecece se cheamă că furi; dacă te-a auzi injurând mereu pe profesor, pe popă, pe jandarm, pe toată lumea, pe mama lui, pe sora lui, pe icoana din casă, pe biserică, pe sfinți și pe Dumnezeu, precum ai obiceiul, tot eșa are să facă și copilul d-tale, pentru că așa fel de creștere îi dai. Miădița, bade Toadere, miădița, ori bulgăru de ceară de care fi-am pomenit eu. Lași miădița să crească în voia ei, și din bulgăre de ceară, în loc să faci un chip de înger, ticluiești un chip de drac. Asta-i, bade Toadere, toată piatra cea scumpă pe care d-ta nu o poți găsi. Mare lucru îți cer eu, ca să zici că dai creștere bună copiilor?

Badea Toader, n'a avut încotro, și a răspuns:

— Nu-i mare lucru, moș Ioane.

— Apoi dacă nu-i mare lucru, însemnează că-l poți face și d-ta și toți ceilalți săteni. Decât să mai știi un lucru: d-ta poți să dai pilda copilului, dar el poate să vadă fapte rele la altul, și pentru că omul, din firea lui, este mai mult înclinat spre cele rele decât spre cele bune, datoria d-tale de tată este să vezi ce fel de apucături are copilul, și să priveghezi ca nu cumva să apuce pe drumul cel greșit. Lucrul acesta îl vezi, fără să stai la pândă ca la urs, și ca să-l îndrepti, multe ori are să fie nevoie să-ți pedepsești copilul. Să-l pedepsești, zic eu, dar nu să-l svântezi în bătaie, precum fac unii părinți. Că am văzut copii schilodiți și băgați în boli de părinții lor, care nu se mai uită unde dau și cu ce dau, în copiii lor.

Pedeapsă pentru copil este și vorba bună, este dojana, și dacă ajungi la nevoie, poți să-i dai și câte o bătaie, că bătaia-i din raiu, dar nu bătaia tă hărească. Și să nu uiji bade Toadere, că datoria părinților este să-și crească bine copiii, cum fi-am spus până acuma.

(Din vol. Drepturi și Datorii.)

Știri

Studentești. Membrii „Cercului studentesc mureșan” din București, în adunarea generală ținută la 17 crt, au procedat la alegerea noilor membri ai comitetului, pe anul 1929, după cum urmează: Președinte: *Petru Maior*, vicepreședinți: *George Tănăsescu* și *Filip Pop*, secretar: *Oliviu Olteanu*, casier: *Eugen Popescu*, membrii: *șoarele Tereza Radu, Ana Bersan, și d. Emil Salăgeanu*, censori: *Titus Beu, Cornel Pop* și *Valer Lupescu*.

Festival. Sâmbătă trecută, 23 Februarie, a avut loc festivalul aranjat de gimnazul român de stat din Reghin. Programul a constat din mai multe puncte de cor, recitări, monoloage, exerciții fizice suedeze și o piesă teatrală. S'a văzut că elevii și-au învățat bine rolurile. Păcat numai, că poeziile recitate au fost prea de tot lungi, iar monoloagele și piesa n'au fost prea fericite alese. Bune au fost punctele de cor și exercițiile fizice, toate acestea executate sub conducerea dlui profesor Botezan.

Ce s'a întâmplat la fabrica de zahăr din Tg.-Mureș? Cam pe la mijlocul acestei luni au fost arestați și duși în fața Parchetului Tribunalului Mureș mai mulți domni, cari, după cum se pare, sunt vinovați de mari pagube pricinuite statului. E vorba, că de mai mulți ani încoace fabrica de zahăr din Tg.-Mureș nu și-a declarat pentru impunere (dare) adevăratul venit, ci a declarat un venit cu mult mai mic decât de fapt era venitul fabricei. Acest lucru a fost adus la cunoștința Administrației financiare și a Ministerului de finanțe, dar nu s'a făcut nimic în această chestiune. Inspectorii

trimiși (pe vremea liberalilor) să controleze ce este adevărat din toate ponoasele ridicate împotriva fabricii de zahăr, au raportat, pare-se, că totul este în cea mai bună regulă. Se părea, astfel, că lucrurile au adormit. Când colodată, că deodată iarăși se pornește cercetare în cauza fabricii de zahăr din Tg.-Mureș. De astă dată însă nu s'a mai trimis nici un inspector, ci toate scrisorile au fost trimise de dreptul Parchetului din Tg.-Mureș Acesta, poate dând repede de firul afacerii, a ordonat arestarea imediată a inspectorilor Stamate și Ionescu, și a directorului fabricii de zahăr, Keleti Pater. Cercetările încă sunt în curs și azi.

E vorba, că de câțiva ani încoace fabrica de zahăr din Tg.-Mureș a tănuțit, în fiecare an, o mare parte din venit, aceasta făcând-o pentru a plăti mai puțină dare. La acest lucru fabrica ar fi fost ajutată de inspectorii Stamate și Ionescu și poate și de alții, cari pentru ajutorul dat au luat milioane de lei dela fabrică. Se spune că în felul acesta statul a fost păgubit cu vre-o 50 milioane lei, dacă nu și mai bine.

Vom mai vedea la ce rezultat vor duce cercetările.

Di G. G. Mironescu, ministrul afacerilor streine al României la Varșovia. Zilele trecute dl ministru de externe al țării noastre a făcut o vizită țării vecine și prietene Polonia, cu care țara noastră conlucrează pentru asigurarea păcii în această parte de lume. Dlui ministru Mironescu i-s'a făcut o primire foarte bună în capitala Poloniei. În urma acestei vizite legăturile de prietenie între Polonia și țara noastră s'au întărit și mai mult, ceea ce nu poate fi decât spre binele ambelor popoare și, în același timp, spre binele lumii întregi.

Disolvarea consiliului orașului Tg.-Mureș. În urma disolvării consiliului orașului Tg.-Mureș, dl deputat Dr. Adrian Popescu a fost numit președinte al comisiei interimare însărcinată cu conducerea orașului până la noule alegeri.

Dela Judecătoria Reghin. În urma înaintării dlui judecător Gheorghe Drișcu la rangul de judecător de Tribunal și în urma înființării unui nou post de judecător la Judecătoria Reghin, Ministerul de Justiție a numit doi judecători noi la Judecătoria Reghin, anume pe dnii *Georgescu* și *Miron*.

Aviz.

Subsemnata dau ore de lucru de mână și execut orice fel de lucrări de acest soi.

Berta Wermescher

înv. de lucru de mână,
Reghin, str. Tak. Ionescu 11.

No. 1934—1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor delegat, aduc la cunoștință publică, că în baza deciziei No. 716—1927, a judecătoriei mixte Gheorgheni în favorul reclamantului Casa de Păstrare Gheorgheni repr. prin avocat Dr. Klein Vilhelm pentru incasarea creanței de 10.000 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 4 Martie 1929, ora 10 a. m. la fața locului în comuna Biczul Ardelean unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: doi boi roși de 4 ani și una vacă galbenă în valoare de Lei 15.000. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de incasat face 10.000 Lei capital dobânzile eu 120/o socotind din 13 Februarie 1928, iar speșele până acum stabilite 2345 Lei.

Tulgheș, la 12 Februarie 1929.

Iosif Cozma, exec. delegat.

No. 1215/3—1928.

Publicație de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 9751—1928 a judecătoriei mixte Reghin în favorul reclamantului Tiberiu Hügel reprezentat prin avocat Dr. Eugen Wiegner pentru incasarea creanței de 2872 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Martie 1929 orele 9 a. m. la fața locului în Hodac-Toaca unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 2 cai, 1 căruță în valoare de 10.500 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 15 Februarie 1929.

Fülöp Géza portărel.

No. G. 1360-3 exec. 1928.

727

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 6776 1927 a Judecătoria mixte Reghin în favorul reclamantului Szekely Iosif reprezentat prin avocat Dr. Ioan Luca pentru incasarea creanței de 2651 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua de 4 Martie 1929 orele 11 a. m. la fața locului în Reghin unde se vor vinde prin licitațiune publică: mobile și casa de fier în valoare de Lei 41.000. În lipsă de concurenți și în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 15 Februarie 1929.

Fülöp Géza portărel.

Delegația permanentă a orașului Reghin.

No. ad 272—1929.

725

Publicație de licitație.

Având în vedere, că licitația ținută în ziua de 22 Februarie 1929, cu privire la arendarea morii de jos conform publicației de licitație No. 272 din 14 Ianuarie 1929 inserată în Monitorul Oficial No. 26 din 1 Februarie 1929 și în Gazeta Oficială a județului Mureș No. 2 din 26 Ianuarie 1929, n'a avut rezultat, se va ține, conform art. 79 din legea asupra contabilității publice, a doua licitație în ziua de 15 Martie 1929 cu aceleași condițiuni.

Ofertele se vor înainta în 15 Martie 1929 dela orele 8-10 a. m., la această primărie, camera No. 12.

Din ședința delegației permanente a orașului Reghin, ținută la 22 Februarie 1929.

Primar: **I. Popescu.**

Secretar: **Graffius.**

No. G. 1545/1928.

724

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. 13141/1928 a judecătoria mixte Reghin în favorul reclamantului Ștefan Ștefan și Com. S. A. reprezentat prin avocat Dr. Iosif Keppich pentru incasarea creanței de 10.000 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 5 Martie 1929 orele 5 p. m. la fața locului în Aluniș unde se vor vinde prin licitațiune publică: cal, iapă, căruță, trier în valoare de 9600 Lei. În lipsă de concurenți și în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 6 Februarie 1929.

Fülöp Géza portărel.

No. 1544-3 exec. 1928.

728

Publicație de licitație.

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. 13163 1928 a Judecătoria mixte Reghin în favorul reclamantului Dr. Iosif Keppich reprezentat prin avocat Dr. Iosif Keppich pentru incasarea creanței de 2000 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Martie 1929, orele 4 p. m. la fața locului în Aluniș unde se vor vinde prin licitațiune publică: mai multe obiecte în valoare de 6900 Lei. În lipsă de concurenți și în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 6 Februarie 1929.

Fülöp Géza, portărel.

No. G. 1543 exec. 1928.

722

Publicație de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. 13164—1928 a judecătoria mixte Reghin în favorul reclamantului Banca Ind. și Com. reprezentat prin avocat Dr. Iosif Keppich pentru incasarea creanței de 10.000 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 5 Martie 1929, la orele 3 p. m., la fața locului în Aluniș unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: mai multe obiecte în valoare de 26.500 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 6 Februarie 1929.

Fülöp Géza portărel.